

РЕШЕНИЕ

№ 24630

гр. София, 17.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 10.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **5763** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.
Образувано е по жалба на Х. М. Х.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.Н.Г.-САК, срещу ЗППАМ № 119/07.05.2025г., издадена от полицейски инспектор в група ОРР, сектор ОП в 06 РУ-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети 2 бр. рег. табели [рег.номер на МПС].

В жалбата е посочено, че оспорената ЗППАМ е незаконосъобразна. Моли се тя да бъде отменена.
В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.
Ответникът – полицейски инспектор в група ОРР, сектор ОП в 06 РУ-СДВР – в съдебно заседание се представлява от юрк.А..

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка е установено, че Х. М. Х. е собственик на лек автомобил „Б.-520 И“ с рег. [рег.номер на МПС], като на 07.05.2025 г., около 10.46ч. автомобилът е бил управляван от жалбоподателя в [населено място], [улица]пред №5. Установено е, че Х. Х. управлява МПС, без наличност на задължителните контролни точки, с което водачът се води неправопособен съгл.чл.157, ал.4 от ЗДвП.

Съставен е АУАН серия GA № 3718111/07.05.2025г.

Въз основа на АУАН е издадена ЗППАМ № 119/07.05.2025г. от полицейски инспектор в група ОРР, сектор ОП в 06 РУ-СДВР, с която на Х. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети 2 бр. рег. табели

[рег.номер на МПС] .

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а, б „а“ от ЗДвП., се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от компетентен орган. По делото е представена Заповед № 513з-6400/07.07.2023 г., издадена от директора на СДВР, с която в т. 1.3 са определени полицейските органи, които да налагат ПАМ.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК, във връзка с чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано. ЗППАМ е издадена въз основа на АУАН, за който по делото няма данни да е оспорен и отменен по съответния ред.

При издаването на ЗППАМ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 171, ал. 1 от ЗДвП., за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, в т. 2а, б „а“ е посочено, че се прекратява регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Видно от съдържанието на цитираната по-горе норма на чл. 171, ал. 1, т.2а, б. „а“ от ЗДвП, ПАМ прекратяване на регистрацията на ППС се налага на собственик, чието ППС е управлявано от неправоспособен водач. За налагането на ПАМ е необходимо да бъде доказано, че наказаното лице е собственик на ППС, което е управлявано от неправоспособен водач. По делото не е спорно, че жалбоподателят е собственик на лек автомобил „Б.-520 И“ с рег. [рег.номер на МПС] , като на 07.05.2025г. автомобилът е бил управляван от жалбоподателя, без същият да е правоспособен водач-СЕМПС на Х. е обявено за невалидно, като същият няма налични контролни точки. Нормата на чл. 171, ал. 1, т.2а, б. „а“ от ЗДвП е императивна и не допуска изключения.

В случая, административните органи действат при обвързана компетентност и налагането на предвидената в закона ПАМ не подлежи на преценка при реализиране на предпоставките за това. На основание чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставеният АУАН се ползва с обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В тежест на наказаното лице е да обори

констатациите, като в хода на съдебното производство доказателства в тази насока не са ангажирани.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171, т.2а от ЗДвП срок от 6 месеца, поради което, съдът приема, че е спазен принципът на съразмерност, установен с чл. 6 от АПК.

Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, оспорената ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на ответника следва да бъдат присъдени разноски в производството. В този случай присъждането на юрисконсултско възнаграждение е уредено в нормата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл.144 от АПК, във връзка чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ, поради което следва да се присъдят разноски в минималния предвиден размер от 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 80-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. М. Х.-ЕГН-[ЕГН], чрез адв.Н.Г.-САК, срещу ЗППАМ № 119/07.05.2025г., издадена от полицейски инспектор в група ОРР, сектор ОП в 06 РУ-СДВР, с която на лицето е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като са отнети 2 бр. рег. табели [рег.номер на МПС] .

ОСЪЖДА Х. М. Х.-ЕГН-[ЕГН] да заплати на СДВР, сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение и 5 /пет/ лева държавна такса за издаване на изпълнителен лист.

Решението е окончателно и на подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.